

САКИЯ-МУНИ

По горам, среди ущелий тёмных,
 Где гудел осенний ураган,
 Шла толпа бродяг бездомных
 К водам Ганга из далёких стран.
 Под лохмотьями худое тело
 От дождя и ветра потемнело.
 Уж они не видели два дня
 Ни уютной кровли, ни огня.
 Только вдруг, во мраке непогоды,
 Что-то там блеснуло впереди...
 Это храм... Они вошли под своды,
 Чтобы там убежище найти.
 Перед ними - на высоком троне
 Сакия-Муни, каменный гигант.
 У него в порфировой короне
 Исполинский чудный бриллиант.
 Говорит один из нищих: - "Братья,
 Ночь темна... Никто не видит нас,
 Много хлеба, серебра и платья
 Нам дадут за дорогой алмаз.
 Он не нужен Будде... Светят краше
 У него, царя небесных сил,
 Груды бриллиантовых светил
 В ясном небе, как в лазурной чаше."

סקיה מוני

על הרי מגור, בין נקי קי צלמות,
 עת בליל הסתו הסער התגבר,
 בין סבכי היער אביונים נדדו
 אל מימי הגנג מני ארצות נכר.
 בעד קרעי שמלותיהם הכחילו
 גופותם מרות, גשם וברד;
 זה ימים שלשה, מאז יצאו לדרך,
 לא ראו עוד אש ולא מצאו מקלט.
 בין האילנות, באפלת הסער,
 פתע לבן-מה לעיניהם נצנץ.
 זה מקדש. אל תחת כפתו מה אצו
 הנדים מרי הנפש התקבץ.
 לפנייהם על כס-מלכות גבוה
 סקיה מוני הנפיל, מצור חצב;
 על ראשו הרם, שבץ בכתר-בהט
 יהלם-ענק זורח ככוכב.
 אז יאמר אחד מהם: "אחי, הוי שמעו -
 בחשכת הליל לא ישורנו זר!
 רב זהב וכסף, מאכל ובגד,
 נקבל במחיר הנזר היקר.
 למה הוא לבודה? מנו שבעתים
 לו, לאל צבאות רקיע, הו זהיר
 נגה רבואות יהלמי שמים
 הפזורים ברום כמו באגן-ספיר?"

Подан знак, и вот уж по земле
Воры тихо крадутся во мгле,
Но едва дотронуться святыни
Трепетной рукой они хотят,
Вихрь, огонь и громовой раскат,
Повторенный откликом пустыни,
Далеко отбросил их назад...
И от страха всё оцепенело...
Лишь один, спокойно величав,
Из толпы вперёд выходит смело,
Говорит он Будде: "Ты не прав.
Или нам жрецы твои солгали,
Что ты кроток, милостив и благ,
Что ты любишь утолять печали
И, как солнце, разгоняешь мрак.
Нет, ты мстишь нам за ничтожный камень,
Нам, в пыли простёртым пред тобой.
Что за подвиг сыпать гром и пламень
Пред бессильной, жалкою толпой.
О, стыдись, стыдись! Владыка неба,
Ты воспрянул грозен и могуч,
Чтоб отнять у нищих корку хлеба.
Царь царей! Сверкай из тёмных туч!

אוֹת נָתַן - וַחֲרַשׁ, בְּסִתְרַת הַחֹשֶׁךְ,
אֶל הַפֶּסֶל מִתְגַּנְּבֵת הָעֵדָה.
אִךְ בְּעֵלּוֹתֶם, עֵת כָּבֵד הָרְסוּ לְכַתֵּר
וְשָׁלְחוּ יָדָם לְקֹדֶשׁ בְּרַעְדָה -
רוּחַ עַז פָּרַץ וְרַעַם הַתְּגַלְגֵּל,
פְּרוּרֵי הַהַד לְמַרְחָקִים הוֹעֵפּוּ,
הַמּוֹמִי סוֹפָה הָעֲנִיִּים נִהַדְפוּ,
וּמּוֹרָא הָאֵל עַל כָּל סְבִיב נָפֵל.
רַק אֶחָד מִקְרֵב הַכֶּתֶה, עַז נָפֵשׁ,
מִמּוֹרָא הָאֵל לֹא חָת, לְבוֹ חִזֵּק,
בְּשִׁלּוֹת-גָּאוֹן נִצַּב אֶל מוֹל הַפֶּסֶל
וַיְדַבֵּר לְאֵל יְאֹמַר: "אֵינִי צוֹדֵק!
אוּ רְמוֹנֵי כְהֵנִי מִזְבַּחוֹתֶיךָ
כִּי חֲנוּן, רַחוּם אַתָּה, לְחֻטָּא סִלַּח,
כִּי יִדְעַת לְרַפָּא יְגוֹן וְצַעַר
וְכִשְׁמֵשׁ אֶת הָאֶפֶל תִּנְצַח;
לֹא, כִּי הִתְעַבְרַת עֵקֶב אָבוֹ-הַבֵּל
בְּנוֹ, לוֹחֲכֵי עֵפֶר הַדָּם-כֶּסֶף -
אֵי לְגִבּוֹרְתֶךָ, שִׁלַּח חִזּוֹ וְרַעַם
בְּעֵדַת-רְשָׁיִם מְרֹדְפֹת, נִדְחָה!
הוּא, הֲלֹא תְבוּשׁ, אַתָּה, שׁוֹכֵן בְּשַׁחַק,
קִמַּת נֶאֱזָר עֲזוּז, נֶאֱפֵד מוֹרָא,
וּתְאֹמַר לְגֹזֵל מִפִּי דְלִים פֶּת לְחָם!

Грянь в безумца огненной стрелой;
Я стою, как равный пред тобою,
Я, высоко голову подняв,
Говорю пред небом и землёю:
“Самодержец мира, ты не прав”.
Он умолк... И чудо совершилось:
Чтоб алмаз тот взять они могли,
Изваянье Будды преклонилось
Головой венчаной до земли.
На коленях, кроткий и смиренный
Пред толпою нищих, царь вселенной,
Бог, великий Бог - лежал в пыли.

מֶלֶךְ הַמַּלְכִּים, עוֹרֵר הַסַּעֲרָה,
מַעֲבִים הַבְּרָק, יְרֵה חֲצִי אֲשֶׁךְ.
זַעֲמָה לְשׂוּא, קוֹלִי לֹא יִחַנֵּק -
כְּשׂוּה לָךְ נִצַּבְתִּי לְפָנֶיךָ
וְרֹאשִׁי מוֹרֵם, מוֹל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם,
אֶעֱנֶה: אֲדוֹן עוֹלָם, אֵינְךָ צוֹדֵק!
הָעֲנִי נָדָם - וּפְלֵא קָם וַיְהִי:
פָּסַל בּוֹדָה לְפָנֶיהֶם בְּרַכְּיוֹ כִּפְףָה,
וּכְמַגִּישׁ לָהֶם אֶת יַהֲלֵם הַנְּזֹר
אֲרָצָה שָׁח וּבִקְרָקַע כָּבֵשׁ פָּנָיו.
וּכְמוֹ מִתְחַטֵּא, עָנִי וּשְׁפַל-הָרוּחַ,
לְרַגְלֵי כְּתֵת-הָאֲבִיוֹנִים, שְׁטוּחַ,
מֶלֶךְ כָּל הָאָרֶץ - בְּאַבְק שָׁכַב!